

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Secția I Penală

Dosar nr. 2500/2/2017

Termen de pronunțare: 2 octombrie 2019

Complet: C 21

CONCLUZII SCRSIE

Formulate de col. (rez) Hodiș Vasile, inculpat în dosarul nr. 2500/2/2017
al Curții de Apel București, Secția I Penală

Scurt istoric

Prin **Rechizitoriul nr. 32/P/2014 din 29.07.2016** al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Parchetelor Militare (întocmit de Procuror militar Șef de Secție General de brigadă magistrat Cosneanu Gheorghe, Procuror militar colonel magistrat Tudor Marian, Procuror militar colonel magistrat Culea Claudiu și verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de Procuror General Augustin Lazăr) au fost trimiși în judecată inculpații: mr. (rez.) PÎRVULESCU MARIN, fost ofițer în cadrul Direcției a VI-a Cercetări penale din cadrul Departamentului Securității Statului, pentru săvârșirea infracțiunii contra umanității prev. de art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen; col. (rez.) HODIȘ VASILE, fost ofițer în cadrul Direcției a VI-a Cercetări penale din cadrul Departamentului Securității Statului, pentru săvârșirea de **infracțiuni contra umanității prev. de art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen**; civ. HOMOȘTEAN GEORGE, fost ministru de Interne, pentru complicitate la săvârșirea de infracțiuni contra umanității prev. de art. 48 C. pen. rap. la art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen; civ. TUDOR POSTELNICU, fost șef al Departamentului Securității Statului, pentru complicitate la săvârșirea de infracțiuni contra umanității prev. de art. 48 C. pen. rap. la art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen.

S-a reținut prin actul de sesizare a instanței că HODIȘ VASILE în calitate de ofițer (locotenent) în cadrul Direcției a VI-a Cercetări penale din cadrul Departamentului Securității Statului, cu intenție directă a exercitat acțiuni represive și sistematice (filaj, urmărire informativă, percheziții, audieri sistematice, acte de violență fizică și psihică) asupra victimei URSU Gheorghe Emil, în perioada ianuarie – noiembrie 1985, acțiuni care au avut ca urmare producerea de suferințe fizice și psihice grave și au fost de natură să aducă o atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale, ale acestuia, în principal dreptului la viață.

Trimiterea în judecată a inculpatului a fost una nelegală și abuzivă, făcută la presiune mediatică internă și internațională, urmarea numeroaselor și insistențelor plângeri penale formulate de urmașii numitului URSU Gheorghe Emil, privind și organele Securității din România (în timpul regimului trecut).

Incriminarea lui HODIȘ VASILE în prezenta cauză a fost făcută doar pentru a se stopa tirul reclamațiilor făcute în mod permanent de fiul numitului URSU Gheorghe Emil în legătură cu moartea tatălui său, cu un evident substart urmărit de o îmbogățire nejustificată prin solicitarea ca și parte civilă în dosar a unor sume substanțiale cu titlu de despăgubiri morale și materiale (3.000.000 euro daune morale și 100.000 euro daune materiale) în condițiile în care partea civilă URSU Andrei Horia a mai primit despăgubiri civile de la

inculpații milițieni (col. TUDOR STĂNICĂ- fost șef adj. al Direcției de Cercetări Penale din cadrul Inspectoratului General al Miliției, col. CREANGĂ MIHAIL- fost șef al Arestului Direcției de Cercetări Penale din cadrul I.G.M. ș.a.) condamnați definitiv și obligați la despăgubiri civile.

Prin sentința penală nr. 49 din 14.07.2003, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a II-a Penală (dosar nr. 1526/2003), definitivă prin decizia penală nr. 4404/10.10.2003 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 3468/2003), inculpații (foști ofițeri de miliție) au fost obligați să plătească părților civile URSU Andrei Horia ș.a daune morale în cuantum de 1.000.000.000 lei (un miliard lei), respectiv de 3 ori câte 333.000.000 lei. În prezenta cauză, aceleași părți civile URSU au refuzat să recunoască acordarea daunelor morale deși la dosar există hotărârea judecătorească pentru executare silită.

Este de remarcat aspectul că petițiile fiului numitului URSU Gheorghe Emil nu l-au vizat vreodată în mod concret pe inculpatul HODIȘ VASILE ci, plângerile au vizat persoane din conducerea Departamentului Securității Statului și a Inspectoratului General al Miliției, la nivelul anului 1985, care au ordonat și au fost implicate în anchetarea tatălui său soldată cu arestarea acestuia de către Procuratura Locală a Sectorului 6 București, soldată cu încarcerarea și decesul acestuia.

Cu adresa nr. P1/218/21.01.2016, Președintele României, Klaus-Werner IOHANNIS – în temeiul art. 109 alin. (2) din Constituția României, republicată, art. 12 și art. 19 din Legea nr. 115/1999 privind răspunderea ministerială, republicată, cu modificările și completările ulterioare a transmis ministrului Justiției, Raluca Alexandra PRUNĂ cererea de urmărire penală nr. 85/C/2016 din 18.01.2016 formulată de Procurorul General, Tiberiu Mihail NIȚU pentru faptele ce fac obiectul dosarului penal nr. 32/P/2014 al PICCJ – Secția Parchetelor Militare cu privire la HOMOȘTEAN George, fost ministru de Interne în perioada 4 septembrie 1978 – 3 octombrie 1987.

Cauza privind pe inculpații PÎRVULESCU MARIN, HODIȘ VASILE, HOMOȘTEAN GEORGE și TUDOR POSTELNICU a fost înregistrată la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală dată fiind calitatea de ministru de Interne în anul 1985 a inculpatului HOMOȘTEAN George.

Prin Încheierea nr. 1056 din 29.11.2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în procedura de Cameră Preliminară – dosar nr. 2764/1/2016/a1 - s-a dispus începerea judecării în cauza penală privind pe inculpații PÎRVULESCU MARIN, HODIȘ VASILE, HOMOȘTEAN GEORGE și TUDOR POSTELNICU. Contestățiile inculpaților au fost respinse prin Încheierea nr. 14/C din 10.02.2017, pronunțată de ICCJ, Secția Penală (dosar nr. 2764/1/2016/a1.1).

Urmare a decesului inculpatului HOMOȘTEAN George, Înalta Curte prin sentința penală nr. 152/16.03.2017 a dispus încetarea procesului penal față de inculpat și a trimis cauza spre competență soluționare la Curtea de Apel București (dosarul fiind înregistrat sub nr. 2500/2/2017).

Procurorii redactori ai Rechizitoriului nr. 32/P/2014 din 29.07.2016 au formulat cerere de urmărire penală, adresată Președintelui României și înaintată Ministrului Justiției, pentru a se proceda conform legii, numai față de HOMOȘTEAN George, ministru de Interne (21 mai 1982 – 28 martie 1985; 29 martie 1985 – 3 octombrie 1987).

Sesizarea instanței de judecată cu Rechizitoriul nr. 32/P/2014 din 29.07.2016 s-a făcut nelegal cu privire la lipsa aprobării urmăririi penale a unui membru al Guvernului României, respectiv *Ministru secretar de stat la Ministerul de Interne și șef al Departamentului Securității Statului*, POSTELNICU Tudor (29 martie 1985 – 3 octombrie 1987).

Conform art. 16 alin. (1) lit. h) C. proc. pen., acțiunea penală nu putea fi pusă în mișcare față de POSTELNICU Tudor, iar în situația când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă lipsește autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale. Nu are relevanță împrejurarea că după trimiterea în judecată a intervenit decesul inculpatului POSTELNICU Tudor.

Astfel, trimiterea în judecată a inculpaților PÎRVULESCU MARIN, HODIȘ VASILE, HOMOȘTEAN GEORGE și TUDOR POSTELNICU s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale menționate supra. La termenul de judecată din 18.09.2019, procurorul de ședință (procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București) a susținut contrar oricăror evidențe (Buletine Oficiale ale Republicii Socialiste România din perioada 1985-1987) împrejurarea că POSTELNICU Tudor nu a fost membru al Guvernului R.S.R.

^[1] În realitate funcția a fost de „Ministru secretar de stat la Ministerul de Interne și șef al Departamentului Securității Statului”, împrejurare ignorată/necunoscută de procurori.

*

I. Anterior analizei situației de fapt reținută în cauză și pentru care inculpatul a fost trimis în judecată trebuie analizate aspecte de ordin procedural generate de intrarea în vigoare a noilor Coduri penale, precum și consecințele juridice pe care le comportă sub aspectul prevederilor art. 329 din Codul de procedură penală, vizând actul de sesizare al instanței.

*

I.1. Rechizitoriul cauzei sesizează în mod nelegal instanța, privindu-l pe HODIȘ VASILE, cu o presupusă faptă penală comisă în perioada ianuarie – noiembrie 1985, pe care o încadrează în prevederile art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen., respectiva infracțiune (cu denumirea infracțiunii contra umanității) fiind introdusă prin Noul Cod Penal și, care, nu are corespondent de tipicitate în nici o componentă pe situație premisă și elemente constitutive cu infracțiunea prev. de art. 358 C. pen. [1969] – tratamente neomenoase -, astfel cum susține Parchetul, invocând continuitatea incriminării.

În speță, nu putea fi pusă în mișcare acțiunea penală și sesizarea instanței de judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 439 C. pen., privindu-l pe inculpat, deoarece potrivit art. 1 alin. (2) C. pen. nici o persoană nu poate fi sancționată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data săvârșirii, norma de aplicare neputând fi incidentă în dosar retroactiv. Procedând astfel, Parchetul a încălcat principiul „*nullum crimen sine lege*” conform căruia legea penală trebuie să fie anterioară momentului când s-a comis fapta precum și principiul neretroactivității legii noi.

Rezultă astfel că instanța de judecată nu a fost legal sesizată prin Rechizitoriul cauzei, actul respectiv încălcând și *principiul legalității incriminării* și al *neretroactivității legii penale* (art. 1 alin. 1 și 2 C. proc. pen.).

Pentru ca fapta dedusă judecății să existe și să fi fost corect sesizată instanța cu comiterea ei de către HODIȘ VASILE trebuia dovedită condiția „*sine qua non*” a necesității referitoare la anterioritatea incriminării în raport de momentul efectiv al săvârșirii faptei care să se încadreze în tiparul normei juridice în discuție, aceasta pentru a se putea califica comportamentul concret al inculpatului ca fiind unul infracțional.

PICCJ – Secția Parchetelor Militare a făcut în dosar vizând acest aspect semnalat o analogie între prevederile art. 439 din Noul Cod Penal și art. 358 din Codul Penal [1969], invocând continuitatea incriminării; or, în speță, nu se poate face o analogie între infracțiunea de tratamente neomenoase prev. de art. 358 C. pen. [1969] și infracțiuni contra umanității prev. de art. 439 Cod penal nou, neexistând elemente de tipicitate vizând situația premisă, subiectul activ și pasiv al infracțiunilor.

De altfel, incriminarea prev. de art. 439 C. pen. reprezintă un element de noutate în peisajul legislativ românesc, fără corespondent în Codul penal din 1969, textul fiind preluat într-o formă adaptată prevederilor art. 7 din Statutul Curții Penale Internaționale.

Varianta tip a infracțiunii prev. de art. 439 alin. (1) C. pen. presupune săvârșirea, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile, atât în timp de pace, cât și în timp de război, a uneia dintre cele 11 modalități normative descrise la lit. a) – k) de la alin. (1) al art. 439 C. pen.

Caracterul generalizat privește o categorie întregă a populației civile iar atacul sistematic este acela care are o derulare dinainte gândită și planificată care privește acea categorie întregă a populației civile. Nu este deci prevăzută în cadrul infracțiunii amintite condiția ca respectivele fapte să se producă pe timp de război, în timp ce infracțiunea de tratamente neomenoase prev. de art. 358 C. pen. [1969] prevăd ca și situație premisă existența unui război, confruntare fizică, în cadrul căror faptele sunt comise asupra persoanelor căzute sub puterea adversarului, asupra răniților, bolnavilor, membrilor Crucii Roșii, prizonierilor de război.

Aspectele expuse relevă diferența evidentă între situația premisă reglementată de cele două norme de incriminare dar și subiectele pasive diferite.

Art.439 alin. (1) lit. e), g) și k) din Codul penal nou – faptă pentru care inculpatul a fost trimis în judecată în prezenta cauză – presupune deci ca săvârșirea faptei imputate lui HODIȘ VASILE să se fi produs în cadrul unui atac generalizat și sistematic, lansat împotriva unei populații civile, **ceea ce în speță nu s-a dovedit vizând situația premisă și activitățile cotate ca fiind ilicite derulate de inculpat reținându-se de Parchet că s-au derulat doar asupra unei singure persoane, respectiv asupra lui URSU Gheorghe Emil.**

Invocarea art. 7 din Statutul Curții penale Internaționale în incriminarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 439 C. pen. este **neleglă, abuzivă** deoarece **jurisprudența CEDO a statuat faptul că este interzisă extinderea domeniului de aplicare a unor fapte penale care nu constituiau infracțiuni la data săvârșirii lor, făcându-se astfel o interpretare prin analogie în defavoarea inculpatului.**

Cauza Dragotoniu și Militaru, Pidhorni c. României, Hotărârea din 24.05.2007 (M. Of. Nr. 420/23.06.2010) și Cauza Kokonakis c. Greciei, Hotărârea din 25.05.1993.

De altfel, **Statutul Curții Penale Internaționale** (adoptat la Roma la 17 iulie 1998, ratificat de România prin Legea nr. 111 din 13 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial nr. 211 din 28 martie 2002), invocat de Parchet în dosar ca temei al incriminării vizând

infracțiunea prev. de art. 439 alin. (1) C. pen., a fost adoptat ulterior săvârșirii faptelor imputate inculpatului și prevederile sale nu pot fi aplicate retroactiv.

Reiese astfel că faptele imputate inculpatului nu pot fi încadrate în prevederile art. 358 C. pen. [1969] pentru ca, mai apoi, prin analogie și în cadrul continuității incriminării acestuia să i se impute infracțiunea prev. de art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen. nou deoarece elementele constitutive ale respectivei fapte (art. 358 C. pen. [1969]) nu au corespondent în elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 439 C. pen. nou, neexistând nici o situație premisă analogă între cele două fapte, astfel încât fapta imputată lui HODIȘ VASILE nu era la momentul preesupusei săvârșiri – 1985 – prevăzută de legea penală, instanța de judecată fiind astfel sesizată nelegal, privindu-l pe inculpat.

În speță, infracțiunea prev. de art. 439 C. pen. este o noutate în legislația penală românească, fiind vorba de fapte incriminate pentru prima dată (*incriminatio ex novo*), nefiind vorba în dosar de situații în care legi penale succesive să incrimineze diferit aceeași faptă cum greșit a apreciat Parchetul prin Rechizitoriul emis.

Fapta imputată inculpatului nu putea fi încadrată în prevederile art. 439 alin. (1) C. pen. nici potrivit art. 11 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului adoptată de ONU care prevăd că: „*nimeni nu poate fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care nu constituiau în momentul când au fost comise un act cu caracter penal conform dreptului internațional sau național*”.

În speță, instanța de judecată a fost sesizată **nelegal** ci, contrar prevederilor art. 327 lit. a) C. proc. pen. deoarece a fost sesizată vizându-l pe inculpat cu o faptă care nu era prevăzută ca faptă penală la data presupusei săvârșire a ei.

Infracțiunea de care HODIȘ VASILE a fost acuzat și trimis în judecată a fost incriminată pentru prima dată în anul 2014 (1 februarie 2014, data intrării în vigoare a noilor coduri penale), iar fapta imputată inculpatului se reține a se fi comis în perioada **ianuarie – noiembrie 1985**, ceea ce relevă cu evidență că încadrarea juridică dată prin Rechizitoriul cauzei nu este cea corectă, neputând fi incidente decât infracțiunea prevăzută în Codul penal din 1969 vizând acte de loviri sau alte violențe, distrugere, tortură, omor etc.

Nu se poate reține în speță că a operat o succesiune în timp de norme similare de incriminare, în speță nefiind legal și neputând opera nici o schimbare de încadrare juridică din infracțiunea prev. de art. 439 C. pen. în art. 358 C. pen. [1969].

Schimbarea încadrării juridice abordată de instanța de judecată vine ca să aplice în practică și alinieze aspecte de încadrare juridică oferite de instanțele din România în alte cauze deduse judecătii, privind alte persoane trimise în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 439 C. pen. Ideea care se desprinde este aceea că **până în prezent nici o instanță din România nu a condamnat vreo persoană pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 439 C. pen. pentru fapte comise anterior anului 2014.**

Exemplificăm în acest sens cauze instrumentate tot de PICCJ – Secția Parchetelor Militare în care instanța de judecată a schimbat încadrarea juridică a faptelor deduse judecătii **din** infracțiunea prev. de art. 439 C. pen. în art. 358 C. pen. [1969], text de lege ultim în care au și dispus condamnare inculpaților, soluțiile date rămânând definitive.

- Decizia penală nr. 51/A/10.02.2016 a ICCJ, Secția Penală (dosar nr. 3986/2/2014) privindu-l pe inculpatul VIȘINESCU ALEXANDRU;

- Sentința penală nr. 58/F/30.03.2016 (dosar nr. 5202/2/2014 a Curții de Apel București, Secția I Penală), privindu-l pe inculpatul FICIOR ION.

În contextul semnalat întrucât instanța de judecată a fost nelegal sesizată, privindu-l pe HODIȘ VASILE, cu săvârșirea unei presupuse fapte care nu era prevăzută ca infracțiune la momentul comiterii, se impune achitarea acestuia de orice penalitate în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen. [*fapta nu este prevăzută de legea penală*], neexistând în dosar o corespondență între elementele materiale constitutive ale infracțiunii prev. de art. 358 C. pen. [1969] și art. 439 C. pen. nou, instanța de judecată fiind greșit sesizată cu o faptă care nu era incriminată la momentul săvârșirii ei, cu încălcarea astfel a principiului fundamental al legalității incriminării.

*

I.2. În cauză există, de altfel, autoritate de lucru judecat, privindu-l pe inculpat deoarece una și aceeași faptă care constituie elementul material al unei infracțiuni nu poate constitui în același timp elementul constitutiv al altei infracțiuni.

În acest sens: ICCJ, Secția penală, decizia penală nr. 184/13.08.2012.

Autoritatea de lucru judecat în speță se justifică prin aceea că, pe de o parte, HODIȘ VASILE a fost cercetat penal pentru activitatea incriminată în prezenta cauză în mai multe dosare penale de procurorii militari, sub diverse încadrări juridice, privindu-l pe URȘU Gheorghe Emil, respectivele cauze fiind soluționate prin neînceperea urmăririi penale, soluții care nu au fost procedural și legal infirmate și, în legătură cu care să se dispună redeschiderea urmăririi penale, reluarea urmăririi penale, completarea urmăririi penale de către procurorul ierarhic superior cu avizarea judecătorului de cameră preliminară, iar pe de altă parte, o serie de inculpați au fost trimiși în judecată și condamnați definitiv în legătură cu anchetarea și decesul lui URȘU Gheorghe Emil (milițienii TUDOR STĂNICĂ, CREANGĂ MIHAIL, civilii CLITĂ MARIAN și RADU GHEORGHE).

În cauza prezentă astfel, prin modul în care a procedat PICCJ – Secția Parchetelor Militare, s-a făcut o dublă încadrare juridică a aceleiași fapte.

Este de semnalat aspectul că și **situația de fapt** reținută de Parchet în **dosarul penal nr. 32/P/2014**, dedus judecății, privindu-l pe HODIȘ VASILE este **identică** cu cea din **dosarul penal nr. 90/P/1990** în care inculpatul a fost cercetat privind aceleași împrejurări ale anchetării morții lui URȘU Gheorghe Emil, fiind diferită doar încadrarea juridică - abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și cercetare abuzivă prev. de art. 246 și art. 266 C. pen. [1969] - și, respectiv, infracțiuni contra umanității prev. de art. 239 alin. 1 lit. e), g) și k) C. pen., în prezenta speță.

Prin Rechizitoriul nr. 90/P/1990 din 12.11.1996 al PICCJ – Secția Parchetelor Militare la pct. 2-6 s-a dispus neînceperea urmăririi penale privind mai multe persoane anchetate în legătură cu decesul lui URȘU Gheorghe Emil, printre care și privindu-l pe HODIȘ VASILE pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 246 și art. 266 C. pen. [1969] (pag. 88 Rechizitoriul prezent).

*

I.3. Este de menționat aspectul că urmărirea penală efectuată în cauză este nulă absolut cași trimiterea în judecată a inculpatului deoarece soluția de infirmare a soluției

de neurmărire dată prin Rechizitoriul nr. 90/P/1990 din 12.11.1996 făcută prin Ordonanța nr. 2688/C/2014 din 5.11.2014 nu l-a privit și pe HODIȘ VASILE, procurorul ierarhic semnat al Ordonanței arătând punctual în Ordonanța dată care soluții de neurmărire și în ce dosar sunt date și se infirmă (Rechizitoriul prezent – pag. 51-52).

Reiese astfel că soluția de neurmărire penală privindu-l pe HODIȘ VASILE în dosarul penal nr. 90/P/1990 a rămas în vigoare, fiind intrată în putere de lucru judecat.

De altfel, toate soluțiile de neurmărire penală în care HODIȘ VASILE a fost anchetat penal în legătură cu victima URSU Gheorghe Emil nu au fost vreodată infirmate, astfel încât în cauza prezentă el nu putea fi urmărit penal și trimis în judecată pentru fapte care au fost deja soluționate în mod definitiv și au intrat în putere de lucru judecat.

Infirmarya soluției de neurmărire penală privindu-l pe HODIȘ VASILE referă la Rezoluția nr. 1923/2000 a PICCJ – Secția Parchetelor Militare vizând **dosarul penal nr. 49/P/2000**, finalizat cu Rechizitoriu la data de 22.11.2000 prin care au fost trimiși în judecată milițienii TUDOR STĂNICĂ și BURCEA ȘTEFAN.

Prin același Rechizitoriu s-a dispus disjungerea cauzei față de alte persoane anchetate din cadrul I.G.M. și D.S.S.; În respectivul dosar HODIȘ VASILE nu a avut nici o calitate, astfel încât infirmarea soluției din respectiva cauză nu-i era opozabilă inculpatului, reieșind cu evidență faptul că toate soluțiile de neurmărire date față de acesta în diferite dosare penale instrumentate de procurorul militar vizându-l pe URSU Gheorghe Emil au rămas definitiv soluționate, intrând în putere de lucru judecat.

*

I.4. În contextul mai sus expus, rezultă că anchetarea inculpatului și trimiterea acestuia în judecată a fost una nelegală, făcute cu încălcarea prevederilor art. 6 C. proc. pen., respectiv a principiului *ne bis in idem*, potrivit căruia nici o persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică.

*

I.5. Dosarul prezent a fost format abuziv prin **disjungerea** făcută de PICCJ – Secția Parchetelor Militare prin **Ordonanța nr. 48/P/2014** a sesizărilor făcute de URSU Andrei Horia, fiul victimei, Uniunea Veteranilor de Război și a Urmașilor Veteranilor de Război dar și a Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România, toate în legătură cu decesul lui URSU Gheorghe Emil (astfel cum se arată în Rechizitoriul cauzei – filele 51-2-53), efectuându-se o urmărire penală nulă absolut în dosar privindu-l pe HODIȘ VASILE, fără ca soluțiile anterioare de neurmărire date față de acesta în alte dosare penale să fie infirmate, soluții care au vizat aceeași faptă, cu aceeași situație factuală dar și cu încadrări juridice diferite.

Este indubitabil că soluția de neurmărire penală dată în Rechizitoriul nr. 90/P/1990 din 12.11.1996 față de inculpat nu a fost infirmată prin Ordonanța nr. 2688/C/2014 din 5.11.2014 a procurorului ierarhic.

În acest context, în prezenta cauză nu putea fi efectuată urmărirea penală și nici pusă în mișcare acțiunea penală față de inculpat deoarece în dosar exista un caz care

împiedica punerea în mișcare a acțiunii penale și exercitarea acesteia – prevăzută de art. 16 alin. (1) lit. i) C. proc. pen. –, respectiv autoritatea de lucru judecat.

În aceste împrejurări, Ordonanța nr. 32/P/2014 din 15.01.2015 dată în dosar de începere a urmăririi penale **este nulă absolut** (față și de sentința penală nr. 15625/3/2015 a Tribunalului Militar prin care a fost menținută soluția de neurmărire privindu-l pe HODIȘ VASILE prin Ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 21.01.2013 dată în dosarul penal nr. 129/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București).

Nulitatea urmăririi penale în dosar implică nulitatea absolută a tuturor actelor subsecvente datei începerii nelegale a urmăririi penale în dosar, cu consecința eliminării acestora din dosar, fiind necesară o refacere a urmăririi penale cu restituirea cauzei la procuror.

Facem precizarea că respectivele aspecte au fost evidențiate și în procedura de Cameră Preliminară de către inculpat dar în legătură cu acestea **Judecătorul Înaltei Curți a opinat că sunt probleme de fond** care trebuie soluționate de instanța de judecată investită cu soluționarea prezentei cauze în fond.

În acest sens, vizând nulitatea urmăririi penale în cauză invocăm și faptul că infirmarea din 5.11.2014 prin Ordonanța nr. 2688/C/2014 a Procurorului General al PICCJ trebuia să fie confirmată de Judecătorul de Cameră Preliminară, în caz contrar aceasta este nulă și toate actele subsecvente Ordonanței respective, cu toate probele instrumentate nelegal de procuror.

În Rechizitoriul cauzei se observă soluțiile de neurmărire penală privindu-l pe HODIȘ VASILE (și alții) date de procurorul militar în succesiunea timpului privindu-l pe URSU Gheorghe Emil – pag. 35-56.

*

II. Pe fondul cauzei, în dosar nu sunt administrate probe certe care să stabilească dincolo de orice îndoială ca fiind infracțională activitatea derulată de HODIȘ VASILE în legătură cu victima URSU Gheorghe Emil, probe care să se circumscrie în concret fiecăreia dintre variantele incriminate prin art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen., fapte care să se constituie în elementul material al laturii obiective a infracțiunii dedusă judecătii.

II.1. În cauză, nici situația premisă a infracțiunii nu este stabilită prin probe, respectiv existența unui atac generalizat sau sistematic asupra unei populații civile, fapta imputată inculpatului referind strict doar la o singură victimă – o singură persoană, nicicum asupra unei colectivități, grup etc.

Nu este lipsit de importanță în acest sens faptul că **în procedura de Cameră Preliminară, prin Încheierea din 19.10.2016, s-a dispus restituirea dosarului la Parchet pentru a se preciza detaliat, explicit și distinct pentru variantele normative prevăzute de art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen., faptele ce se circumscriu în concret fiecăreia dintre variante, cu indicarea actelor materiale ce corespund elementului material al laturii obiective, vătămarea produsă și legătura de cauzalitate.**

A mai dispus Judecătorul de Cameră Preliminară de la Înalta Curte ca **PICCJ – Secția Parchetelor Militare să precizeze elementele care confirmă situația premisă în dosar, respectiv caracterul atacului (sistematic și/sau generalizat) și probele care furnizează datele factuale pe baza cărora a fost reținută situația premisă.**

Respectivele aspecte au fost „reparate” de Parchet tot la modul generic, fără a se indica probe concrete vizând activități ale inculpatului privind victima din dosar care să se circumscrie art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen., vătămarea produsă lui URUS Gheorghe Emil în plan fizic sau psihic sau producerea unor suferințe mari și acte de tortură asupra victimei, care să producă respectivele vătămări grave care să depășească consecințele sancțiunilor admise de dreptul internațional, toate acestea în cadrul unui atac generalizat și/sau sistematic.

Menționăm că urmarea sesizării scrise a colegilor de serviciu ai inginerului URUS Gheorghe Emil de la Institutul pentru Sistematizare Locuințe și Gospodărire Comunală (ISLGC București) în legătură cu un jurnal în care erau făcute comentarii la adresa conducerii de partid și de stat din acea perioadă (anul 1985), Direcția Procuraturilor Militare (procuror militar col. Ștefănescu Mihai) a efectuat acte premergătoare față de persoana reclamată (în perioada 17 ianuarie 1985 – mai 1985 cu persoana în stare de libertate) și a dispus neînceperea urmăririi penale prin Rezoluția din 14.08.1985 pentru infracțiunea de propagandă împotriva orânduirii socialiste prev. de art. 166 alin. (2) C. pen. [1969]. În mai 1985 mr. PÎRVULESCU MARIN întocmise referatul cu propunere de neîncepere a urmăririi penale față de URUS Gheorghe Emil pentru infracțiunea prev. de art. 166 alin. (2) C. pen. [1969].

La data de 3.08.1985 organele de securitate (Direcția a II-a din D.S.S.) l-au avertizat pe URUS Gheorghe Emil într-o ședință la locul de muncă al acestuia.

Procesul verbal de percheziție efectuat la domiciliul lui URUS Gheorghe Emil la data de 17.01.1985, întocmit de mr. PÎRVULESCU MARIN (ofițer cu cercetarea penală la Direcția a VI-a din cadrul D.S.S.) și lt. HODIȘ VASILE (ofițer la compartimentul proceduri) în care s-a consemnat valuta deținută nelegal de URUS Gheorghe Emil a fost înaintat la Miliție pentru cercetări. Procuratura Locală a Sectorului 6 București (procuror Ilie PICIORUȘ) a dispus arestarea (a fost deținut în Arestul Inspectoratului General al Miliției) și trimiterea în judecată a numitului URUS Gheorghe Emil **pentru săvârșirea infracțiunii de operațiuni interzise cu mijloace de plată străine** (infracțiune de drept comun). La data de 17.11.1985 URUS Gheorghe Emil a decedat în Penitenciarul Spital Jilava, situație în care Judecătoria Sectorului 3 a pronunțat încetarea procesului penal.

Relevantă este adresa din 15.08.1985 a Direcției Procuraturilor Militare în care se menționează:

„Organele Direcției Cercetări Penale ale Departamentului Securității Statului au efectuat verificări în legătură cu numitul URUS Gheorghe Emil, constatând următoarele:

Cu adresa nr. D/S/294177 din 14.08.1985 a Direcției Cercetări Penale din departamentul Securității Statului – Ministerul de Interne s-a propus Direcției procuraturilor Militare ca în cauza privind pe URUS Gheorghe Emil să se dispună NEÎNCEPEREA URMĂRIRII PENALE pentru infracțiunea prev. de art. 166 alin. (2) C. pen., iar publicațiile ridicate de la cel în cauză să fie confiscate și distruse.

Propunerea făcută cu care Direcția Procuraturilor Militare este de acord se bazează pe considerentele că faptele au fost săvârșite de către URUS Gheorghe Emil în baza unor nemulțumiri de ordin personal; materialele adus edin străinătate și înscrisurile ce s-a ridicat de la domiciliu nu au fost arătate altor persoane; unele comentarii făcute la locul de muncă, cât și afișarea unor citate din autori străini în atelierul de proiectare unde-și desfășura activitatea, s-au considerat că sînt acțiuni dezaxate din partea celui în cauză; legăturile lui URUS Gheorghe Emil ce le-a avut cu postul de radio Europa Liberă a fost întâmplătoare, regretîndu-le.

Date fiind aceste considerente, s-a apreciat că acțiunile făptuitorului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de propagandă împotriva orânduirii socialiste”.

*

II.2. Nici o probă a dosarului nu a făcut dovadă că inculpatul HODIȘ VASILE a derulat activități inumane caure au cauzat suferințe mari sau vătămări integrității fizice ori psihice lui URUS Gheorghe Emil.

Probele cauzei nu au stabilit în nici un mod ce anume activități concrete ar fi derulat HODIȘ VASILE asupra victimei, în sensul normei de incriminare, ce vătămări concrete au produs acestea și care este legătura de cauzalitate între acestea. Rechizitoriul cauzei face referire generale și interpretabile la fapte comise de alte persoane asupra și/sau în legătură cu victima, fapte care nu au fost executate de inculpat.

Procurorii de caz nu au relevat în Rechizitoriu ce anume activități comise cu intenție directă de HODIȘ VASILE asupra victimei, activități de violență fizică sau psihică a exercitat acesta care să fi avut ca urmare violarea integrității corporale și a stării psihice a lui URUSU Gheorghe Emil care să fi condus în final la deces.

În fapt, Rechizitoriul nu determină și arată în concret nici o activitate a inculpatului derulată în anchetarea lui URUSU Gheorghe Emil (în perioada actelor premergătoare, în stare de libertate) care să fie încadrabilă în variantele incriminatoare ale art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen. ci, doar fapte generice care, posibil, să fi fost comise de alte persoane fizice implicate în ancheta ulterioară efectuată de Miliție și Procuratura Locală a Sectorului 6 București pentru infracțiuni de drept comun, cu acesta în stare de arest preventiv.

Anchetarea inculpatului HODIȘ VASILE în dosarul penal nr. 32/P/2014 a pornit oricum de la o premisă greșită și anume s-a reținut faptul că acesta a fost încadrat ca ofițer în perioada în discuție (ianuarie – august 1985) la Departamentul Securității Statului – Direcția a VI-a Cercetări Penale, în timp ce locotenentul HODIȘ VASILE a lucrat și a fost angajat doar la „Compartimentul Proceduri”, el neavând competențe și implicare în activitatea de anchetare a victimei (care a fost numai în faza actelor premergătoare). De altfel victima nu a fost reținută, arestată sau încarcerată de Direcția a VI-a Cercetări Penale din cadrul Securității.

HODIȘ VASILE nu a derulat nici o activitate de acțiuni *sistematice și represive* asupra victimei, astfel cum indică Parchetul în Rechizitoriul cauzei (filaj, urmărire informativă, audieri sistematice, acte de violență fizică și psihică, acțiuni care să fi avut ca urmare producerea de suferințe fizice și psihice grave și care au fost de natură să aducă atingere gravă dreptului fundamental la viață al lui URUSU Gheorghe Emil.

*

II.3. În concret, activitatea lui HODIȘ VASILE vizând victima s-a rezumat la:

- întocmirea a două procese verbale de percheziție (percheziții la care a participat el lucrând la Compartimentul Proceduri în cadrul Direcției a VI-a Cercetări Penale din D.S.S.) la domiciliul victimei, iar măsura a fost ordonată de alte persoane (procurorul militar), HODIȘ VASILE fiind doar un executant și

- contrasemnarea a cinci declarații luate lui URUSU Gheorghe Emil, măsură de asemenea ordonată, iar respectiva contrasemnare s-a făcut doar pentru a se evita eventuale reclamații făcute de URUSU Gheorghe Emil, atestându-se veridicitatea celor declarate și consemnate.

Mai mult, ofițerii de securitate au fost de acord cu rugămintea lui URUSU Gheorghe Emil de a nu chema martori asistenți la percheziție deoarece nu vrea să afle vecinii că are probleme cu autoritățile statului, după care i-au dat voie să meargă în vacanță la mare.

Vizând celelalte activități imputate inculpatului de Parchet – filaj, urmărire informativă – este de semnalat că aceste activități se efectuau de alte direcții și compartimente din cadrul D.S.S., iar HODIȘ VASILE nu a avut acces vreodată în Arestul I.G.M. unde se afla încarcerată victima.

De asemenea, nu HODIȘ VASILE a ordonat filajul, urmărirea informativă, anchetarea lui URUSU Gheorghe Emil ci alte direcții din D.S.S.

Arestarea și încarcerarea lui URȘU Gheorghe Emil și nici celula în care victima să stea în timp ce era arestat preventiv și cu care anume persoane arestate au fost efectuate de Procuratura Locală a Sectorului 6 București, respectiv organele de MILIȚIE iar pentru abuzurile comise de MILIȚIENII COL. TUDOR STĂNICĂ, COL. CREANGĂ MIHAIL și CIVILII CLITĂ MARIAN, RADU GHEORGHE s-au pronunțat HOTĂRĂRI PENALE DEFINITIVE de condamnare a acestora pentru infracțiunea de omor sub forma complicității/instigării/autoratului.

Nici una dintre activitățile (de altfel generice) imputate de Parchet inculpatului nu au fost derulate de acesta (unele dintre ele), iar altele vizând percheziția și contrasemnarea unor declarații nu se circumscriu în nici o formă variantelor de incriminare prevăzute în art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) din Codul Penal, dar nici tipicității normei de incriminare cuprinsă în art. 358 C. pen. [1969].

*

II.4. Este de semnalat împrejurarea că martorii audiați în cauză la propunerea Parchetului, respectiv foștii milițieni/gardieni de la Arestul Inspectoratului General al Miliției și foști inculpați de drept comun, colegi de celulă sau arestat cu victima, au relatat aspecte contradictorii în legătură cu perioada arestării lui URȘU Gheorghe Emil de către Procuratura Locală a Sectorului 6 București pentru infracțiuni de drept comun prevăzute de Decretul nr. 210/1960 privind regimul mijloacelor de plată străine, metalelor prețioase și pietrelor prețioase [aflate în competența de cercetare a Miliției și Procuraturii (Civile) și judecării de către Judecătoria (în fond) și Tribunal (în recurs)], aspecte care nu au legătură cu perioada în care s-au efectuat acte premergătoare de către Direcția Procuraturilor Militare/Direcția de Cercetări Penale a Securității pentru o infracțiune aflată în competența acestor organe, cu numitul URȘU Gheorghe Emil **în stare de libertate, nefiind reținut sau arestat de procurorii militari.**

Martorii col. (rez) DUMITRACIUC ION, col. (rez) TURCITU ADRIAN, col. (rez) CRIȘAN NICU, general (rez) MĂLUREANU VASILE, general (rez) OLARU ALEXANDRU, general (rez) ROGOJAN AUREL ș.a. au relevat în depozițiile date că activitatea desfășurată de lt. de securitate HODIȘ VASILE – lucrător la *compartimentul proceduri* din cadrul Direcției a VI-a Cercetări Penale din cadrul D.S.S. – (ca de altfel și activitatea maiorului PÎRVULESCU MARIN, ofițer de cercetare penală) s-a desfășurat potrivit normelor Codului de procedură penală [1968], sub supravegherea procurorului militar ȘTEFĂNESCU, iar soluția dată față de URȘU Gheorghe Emil a fost de neurmărire penală pentru infracțiunea prev. de art. 166 alin. (2) C. pen. [1969], actele premergătoare efectuându-se cu acesta în stare de libertate.

Martorii au relevat că imediat după 1990 au fost efectuate verificări în legătură cu activitatea Direcției a VI-a Cercetări Penale a D.S.S. și nu au fost constatate abuzuri în cazul URȘU Gheorghe Emil, anchetarea acestuia și arestarea s-au făcut de către MILIȚIE și PROCURATURA LOCALĂ A SECTORULUI 6.

Relevant este și faptul că martorii au relevat că nu se poate vorbi de o disidență a numitului URȘU Gheorghe Emil, iar în perioada de după 1980 avusese loc o schimbare a activității Securității, nemaifiind vorba de acțiuni represive specifice anilor '50.

*

II.5. Facem precizarea că deși HODIȘ VASILE este nevinovat, impunându-se achitarea de orice penalitate, am solicitat - în baza art. 21 alin. (1) comb. cu art. 20 alin. (1) C. proc. pen. - introducerea în cauză pentru rezolvarea acțiunii civile și a părților responsabile civilmente: Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice; Serviciul Român de Informații și Ministerul Afacerilor Interne – care ar răspunde în solidar.

Decesul victimei a survenit la data de 17.11.1985 în Spitalul Penitenciar Jilava, unitate ce aparținea Direcției Generale a Penitenciarelor, structură a aceluiași minister, respectiv Ministerul de Interne.

Col. (rez) HODIȘ Vasile a fost angajat al Departamentului Securității Statului înainte de 1989 (în anul 1985 avea gradul de locotenent), iar din anul 1990 a fost angajatul Serviciului Român de Informații de unde s-a pensionat în luna septembrie anul 2003, având gradul de colonel, existând astfel un evident *raport de prepușenie* între partea responsabilă civilmente a cărei introducere în cauză o solicităm ca și *comitent* și inculpatul HODIȘ Vasile ca *prepus*.

După căderea regimului comunist la 22 Decembrie 1989, ***Serviciul Român de Informații este suscesorul în drepturi și obligații al fostei Securități.***

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, numai prin citarea obligatorie a părții responsabile civilmente și asigurarea exercițiului efectiv al drepturilor de procedură, se realizează atât imperativele principiului *contradictorialității*, cât și a celorlalte dispoziții de la art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („CEDO”), astfel cum a fost interpretată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, sub aspectul dreptului de acces la o instanță judecătorească.

Decizia Curții Constituționale nr. 358 din 7 mai 2015 (M. Of. Nr. 432 din 17 iunie 2015); Decizia Curții Constituționale nr. 631 din 8 octombrie 2015 (M. Of. Nr. 831 din 6 noiembrie 2015); Decizia Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014 (M. Of. Nr. 877 din 5 decembrie 2014); Decizia Curții Constituționale nr. 631 din 8 octombrie 2015, par. 30, par. 27, par. 33.

*

II.6. În cauză, în mod greșit s-a dispus aplicarea sechestrului asigurator asupra bunurilor inculpatului HODIȘ VASILE, inclusiv a pensiei. **În speță, o valoare a pagubei pe care ar fi suferit-o părțile civile** (URSU Andrei Horia, URSU Sorana și URSU Olga Ștefan, în calitate de moștenitori ai defunctului URSU Gheorghe Emil – fiu, soție supraviețuitoare și, respectiv, fiica -) **nu a fost stabilită nici măcar sub aspectul probabilității cuantumului** pentru că suma indicată de părțile civile în dosar este **exorbitantă** (au solicitat echivalentul în lei a sumelor de 100.000 EURO daune materiale și 3.000.000 EURO daune morale), **fiind expus un quantum al pagubei care nu are nici o justificare factuală.**

Această situație este de analizat cu atât mai mult cu cât părțile civile s-au îndestulat sub aspect civil, ca și pagubă și de la alte persoane condamnate definitiv penal pentru infracțiuni comise vizându-l pe URSU Gheorghe Emil, inclusiv infracțiuni vizând integritatea corporală și viața acestuia; Or, o nouă constituire de părți civile, în speță, cu o sumă absolut nejustificată relevă cel puțin o conduită contrară normelor de drept, dacă nu o dorință de îmbogățire fără just temei în dauna Statului Român, în principal. De altfel, așa cum s-a evidențiat de către inculpatul HODIȘ VASILE în fața instanței de fond, consilierul juridic al Serviciului Român de Informații i-a relatat inculpatului că i s-a recomandat să nu pună întrebări în cursul cercetării judecătorești (ulterior, consilierul juridic nu s-a mai prezentat la termenele de judecată unde anterior făcuse numai figurație datorită unei pasivități totale).

*

II.7. Procurorii militari semnatarii ai Rechizitoriului din prezenta cauză (întocmit de Procuror militar Șef de Secție General de brigadă magistrat Cosneanu Gheorghe, Procuror militar colonel magistrat Tudor Marian, Procuror militar colonel magistrta Culea Claudiu și verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de Procuror General Augustin Lazăr) **au încercat să scrie pagini de istorie a Securității din perioada vechiului regim**, prin copierea

de pasaje din diverse articole semnate de persoane care în mod sigur erau elevi/pionieri în anii '80.

Procurorii semnatori ai Rechizitoriului au dorit să acuze ofițeri ai D:S.S. – Direcția a VI-a Cercetări Penale, **implicit să trimită în judecată – după 31 de ani - persoane care nu au legătură cu decesul lui URSU Gheorghe Emil** (petrecut la 17 noiembrie 1985 în Penitenciarul Siptal Jilava, anterior fiind arestat de Procuratura Locală a Sectorului 6 București și încarcerat în Arestul Inspectoratului General al Miliției), **în timp ce pentru decesul acestuia au fost condamnați definitiv OFIȚERII DE MILIȚIE COL.(REZ) TUDOR STĂNICĂ, COL.(REZ) CREANGĂ MIHAIL ȘI CIVILII CLITĂ MARIAN ȘI RADU GHEORGHE.**

Obiectivitatea procurorilor militari este pusă la îndoială și prin împrejurarea că fapta prevăzută de art. 439 din Noul Cod Penal, respectiv **infrațiuni contra umanității**, reținută de PICCJ – Secția Parchetelor Militare (sub conducerea Procurorului General Augustin Lazăr, respectiv procurorului militar șef de secție general de brigadă magistrat Cosneanu Gheorghe) a avut *un fine de neprimire* anterior în **dosarele penale** cunoscute sub numele de **dosarul Vișinescu, dosarul Ficior, dosarul Mineriada, dosarul Revoluției.**

S-a încercat în toate aceste cazuri să se acrediteze ideea că în România s-au comis **infrațiuni contra umanității** prev. de art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) din Noul Cod Penal/cu corespondent în conținutul infrațiunii de tratamente neomenoase prev. de art. 358 Cod Penal [1969], lucru total neadevărat și respins de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarele vizând pe Vișinescu, Ficior și Mineriada.

*

Răspunderea penală în cauză fiind una individuală, personală nu poate fi ținut răspunzător HODIȘ VASILE pentru activități presupus infracționale derulate de alte persoane fizice cu funcții și angajate la D.S.S. și/sau I.G.M., nefiind făcută în dosar nici o probă care să releve activități de represiune sistematică, acte de violență fizică sau psihică care să conducă la decesul victimei, activități pe care să le fi ordonat cu intenție inculpatul și/sau să le fi executat privindu-l pe URSU Gheorghe Emil.

În acest context, în lipsa oricărei probe în speță, care să releve vinovăția inculpatului în plan obiectiv și subiectiv - HODIȘ VASILE nesăvârșind infracțiuni contra umanității prev. de art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen. - se impune achitarea de orice penalitate în baza art. 16 alin. (1) lit. c) [nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea] C. proc. pen.

Soluția de achitare vizează și alternativa în care inculpatul nu a săvârșit nici infracțiunea de tratamente neomenoase prev. de art. 358 C. pen. 1969] deoarece situația premisă în dosar nu este deloc dovedită și nici subiectul pasiv în raport de situația factuală din dosar prin raportare la conținutul normei de incriminare, neexistând astfel cum s-a arătat mai sus elemente analoge de tipicitate între respectiva infracțiune și infracțiunea prev. de art. 439 alin. (1) lit. e), g) și k) C. pen., situația premisă și elemente constitutive vizând latura obiectivă și subiectivă a faptelor în discuție.

*

Pentru ușurința observării cererilor formulate de inc. HODIȘ VASILE în cursul cercetării judecătorești și care au fost respinse, acesta nebeneficiind de un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, anexăm documentele respective:

- Adresa nr. CP1/2018/21.01.2018 a Președintelui României (aflată la dosar)

- Adresa nr. 1/5585/05.04.2017 a CAB – Cabinetul Vicepreședintelui – „Funcționar de Securitate” (aflată la dosar)
- Cererea din 10 mai 2017 pentru introducerea în procesul penal a părților responsabil civilmente Statul Român prin Ministerul finanțelor Publice, Serviciul Român de Informații și Ministerul Afacerilor Interne
- Precizări la cererea părților civile de dispunere măsuri asiguratorii – 27 septembrie 2017
- Cererea de probe din 27 septembrie 2017
- Cererea de probe din 7 februarie 2018
- Cererea de recuzare din 27 februarie 2019
- Concluzii scrise din 22 mai 2019
- Cererea de constatarea nulității sesizării instanței de judecată din 19 iunie 2019
- Cererea de suplimentarea probatoriului în apărarea inculpatului din 19 iunie 2019
- Cererea de recuzare din 18 septembrie 2019.

Cu considerație,

Pentru inculpatul col. (rez.) HODIȘ VASILE,

Av. Nicolae Trăistaru

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO